

PRECISARCHITECTURE.

ČVUT - FAKULTA ARCHITEKTURY

DIPLOMANT: Tomáš Strnadel

VEDOUCÍ PRÁCE: PROF. AKAD. ARCH. VLADIMÍR SOUKENKA

OPONENTNÍ POSUDEK: ING. ARCH. JAKUB PLEYER

AR 2020 - 2021 LS

V Litoměřicích, 5. června 2021

Student Tomáš Strnadel si pro svou diplomní práci vybral krásné a současně složité téma. Zabývat se vztahem dřívější a nové architektury kultury a sportu. Navazuje na objekt Sokolovny ve Valašském Meziříčí, který vznikl v době kladoucí důraz na řemeslnou péči o architekturu výrazně se rozvíjejících sportovních aktivit. To však v době, kdy pravidla pro sportovní prostory zdaleka nedosahovaly propracovanosti těch dnešních. Autoři původní Sokolovny tak mohli pracovat v měřítku podstatně menším, než si kladou za požadavky dnešní parametry sportovišť. Proto také se úkol studenta Tomáše Strnadela stává složitým. Je třeba rozmyslet, jakou formou vedle sebe postavit současné prostory náročné na objem a; s odmyšlením zuba času, který na architektuře objektu zanechal rozsáhlé škody; členitosti a měřítko detailu původního domu.

Velice kladně hodnotím studentovou semestrální přípravu, ve které podrobně analyticky prošel historii Sokolovny i architektury sportu. Včetně analýzy současného zahraničního přístupu k danému tématu.

Při bližším zkoumání vnitřního provozu objektu kladně hodnotím rozdělení malé a velké formy v aplikaci do dispozice objektu. Student využívá členitosti původního domu pro integraci veškerých drobných forem do té míry, kdy se dá konstatovat efektivního užití. Přístup který student zaujal k nové části vnímám jako velice pragmatický s cílem co nejvíce eliminovat velikost domu. Jednoduchou a jasou formou také dochází k propojení s exteriérem, který umožní uživat sportoviště s pocitem venkovní svěžestí i za nepříznivých podmínek počasí. Zásadním v celém projektu vnímám otevření komunikace objektu s nábřežím řeky Rožnovské Bečvy, tato skutečnosti se může zasadit o otevření sportu široké veřejnosti obyvatel města. Stát se opět součástí každodenního života každého z nás. To se totiž dostává zpět k začátkům koncepce Sokolovny a spolku Sokol jako takového.

Pokud zabředneme do úprav objektu v čase, nemůžeme si nevšimnout odejmoutí role vstupu v hlavním průčelí domu. Jistě způsobeného v čase narůstající přilehlou dopravou. Pozitivně hodnotím vytvoření nového vstupu v přístavbě, který tento zásadní moment - moment vstupu do architektury - navrací do roviny patřičně důstojné.

Snad jen pro moji nejistotu s navrženou vnější tváří západního křídla, která by zasloužila větší propracovanost fasády, navrhoji studentovi klasifikaci stupněm B a držím pěsti při obhajobě diplomního projektu.

K technickému detailu mne napadá otázka, pane Strnadeli, jakým způsobem řešíte konstrukční návaznost objektů? Je přístavba rozdělena do dilatačních celků? Jakým způsobem je zajištěno neovlivnění základů nového a starého objektu?

NÁVRH KLASIFIKACE: B

Zůstávám s pozdravy
Ing. arch. Jakub Pleyer